

လုံးချင်းစက္ကသစ်

ပန်းသီချင်း

သင်တန်းစာစာအုပ်နှင့်
နှိုင်းဆိုင်တစ်ခု

လူငယ်

မြတ်သောစကား

“ဟယ်.. ထူးဆန်းလိုက်တာ”

ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းသုံးယောက် တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်တည်း တစ်နေရာစီကနေ ရောက်လာ ကြသောအခါ ယောဂီဝတ်နှင့် တင့်တင်အတွက် မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ”

သစ်ပင်အောက်က ခုံတန်းလျားလေးမှာ ထိုင်စေပြီး ကြည်နူးစွာ ပြုံးလျက်

“ပြောပါဦး ... ဘာလာလုပ်တာတုန်း”

ဟုမေးမိသောအခါ....

“ယောဂီဝတ်မလို”

ဟု သုံးယောက်စလုံး တစ်သံတည်း ဖြေသည်။

“ဘယ်လို”

“ဟုတ်တယ် တစ်ခါတည်း သီလရှင်ပါ ဝတ်ချင်တာ”

တင့်တင့်က သိမ့်မွေ့နူးညံ့စွာပြုံးသည်။ ဘာတွေ အဆင်မပြေဖြစ်လာကြပါလိမ့်။

“ကဲ ပါ နားကြဦး”

ဟုဆိုကာ ရေနွေးဓာတ်ဖူး သွားယူလာ၏။

“အချင်းချင်း ရင်ဖွင့်လိုက်ကြပေါ့။ ဒါမှ ရင်ထဲပေါ့ပါးသွားမှ ပြီးတော့ အကြံဉာဏ်ပေးကြ။ တိုင်ပင်ကြ။ အကောင်းဆုံးကို ဆုံးဖြတ်ကြပေါ့”

နုပျိုလှပ လန်းဆန်းသွက်လက်ကာ စွဲဆောင်မှုအပြည့်နှင့် သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ကို တင့်တင့် နားလည်ပါသည်။

ခဏတဖြုတ်သွေးပူနေတုန်း ထွက်ပေါက်ရှာချင်တာ တကယ်တမ်းတော့ သူတို့ တရားဘောင် ထဲ နေနိုင်မှာ မဟုတ်ပါ။

*

ဟိုတုန်းက...

အရမ်းဆိုးသော မိန်းမသုံးယောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

သဇင်ရယ်

နှင်းဆီရယ်

စကားရယ်

သူတို့ဘယ်လိုဆိုးခဲ့ကြသလဲ....

သူတို့ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟဝန်ခံထားကြပုံကလေးက သည်လိုပါ...။

*

“နှင်းဆီရိုးရာ”

နှင်းဆီရိုးရာ ပတ္တမြားချိုက ညီအစ်မတတွေပါ။

ညီအစ်မဆိုပေမယ့် တစ်ဖအေ တစ်မအေတည်းက မွေးလာကြတဲ့ ညီအစ်မစစ်စစ်တွေတော့ မဟုတ်ဘူး။

နှင်းဆီရိုးရာ မေမေဆုံးသွားပြီး ဖေဖေက နောက်မိန်းမထပ်ယူတော့ တစ်ပင်လဲမူတစ်ပင်ထူမှာ ပါလာခဲ့သော အမေပါ။ သမီးပတ္တမြားချို။

ညီအစ်မနှစ်ယောက် တည့်သလားဆိုတော့ တစ်စက်ကလေးမှမတည့်၊ လုံးဝမတည့်။

စကားငါးခွန်းဆို ရန်ပွဲစပြီ။

ဖက်ထပ် နပန်းလုံးတာ မဟုတ်ဘူး။

စကားများ အော်ဟစ်တာ။

ဒါပေမယ့်

တကယ့် တကယ်

တစ်လောကလုံးမှာ နှစ်ယောက်တည်းရှိသော သံယောဇဉ်တွယ်စရာမို့ ရင်ထဲမှာ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် ချစ်ကြပါသည်။ သံယောဇဉ်ရှိကြပါသည်။

တခြားသူတစ်ယောက်ကများ လာစော်ကားကြည့်၊ ကျစ်နေအောင် ဆုပ်လုံးပြီးသား ကာကွယ် ပြီးသား။

သူတို့မတည့်ကြတာက သည်လို...

*

သူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် မတည့်ကြပုံက ဒီလိုလေး....

“ဟဲ့ မြားချို”

“ဘာလဲ”

“ငါ့ထီး”

“ဘယ်သိမလဲ”

“မနေ့က နင်ယူသွားတာလေ”

“မယူပါဘူး”

“ပြောင်ကြီးပါလား”

“ငါ မယူဘူး”

“ဒါဆို နင့်အိတ်ပြ”

“မပြနိုင်ပါဘူး။ နင်ကစစ်ဆေးရေး အရာရှိလား ”

“ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ပြဆို ပြ”

“နင့် ပစ္စည်း နင်သေချာပြန်ကြည့်ဦး ဥစ္စာပျောက်ငရဲရောက်တဲ့”

“ရောက်ပါစေ နင့်အကြောင်း မသိတာမှတ်လို့ ”

“နင့် ထီးမယူပါဘူးဆို”

“မနေ့က နင်ယူသွားတယ်မဟုတ်လား အခုမှ

သွားပြန်ထားလိုက်တာလား”

“စွပ်စွပ်စွဲစွဲ နင်သာ ငါ့ဖိနပ် ခဏငှားစီးသွားတာ ပတ္တမြားက ချက်ချင်းချေသည်။”

အဲဒါတွေမုန်းတာ။

သူ့ဆီက တစ်ခုခုငှားကြည့်။ သူက ပြန်ပြီး နိုင်ထက်စီးနင်း လုပ်တာ အကြိမ်ကြိမ် မရေတွက်နိုင်။

နောက်ဆို ကင်းကင်းနေမှ

အပြာရောင် ဝတ်စုံကလေးဝတ်တော့ ဖိနပ်ပြာကလေး စီးချင်လို့သာ ငှားမိတာ နှင်းဆီရိုးရာကို ရှည်တာ။ ပတ္တမြားချိုအကျင့်လည်း သိသားနဲ့ တော်ပြီ မပြောတော့ဘူး။

“ဒီနေ့ ထမင်းချက်တာ နင့်အလှည့်နော်”

“လာပြန်ပြီ မချက်ချင်ပါဘူး”

ပတ္တမြားချိုဟာ လက်သည်းညှပ်ရင်း အော်ဟစ်သည်။ စိတ်တိုလိုက်တာ။ ဘာလို့များ လောက ကြီးထဲကို ဆင်းရဲမွဲတေစွာရောက်လာရတာ လဲ။

သူဌေးသမီးလေး ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

မိဘက ချမ်းသာမှ သူဌေးသမီး။

ဒီဘဝ မမျှော်လင့်နဲ့တော့။

တစ်ခုတည်းသော မျှော်လင့်စရာက သူဌေးကတော်။

ဟီ... ဟီး....

အဖြစ်ချင်ဆုံးနဲ့ အမျှော်လင့်ဆုံးအရာ သူဌေးကတော်ပါ။

ဘုရားရောက်တိုင်း ဆုတောင်းသည်။

နေ့တိုင်းလည်း ဆုတောင်းသည်။

မနက်မိုးလင်းတာနှင့် ဆုတောင်းမိတာက ချမ်းသာဖို့။

လူဖြစ်တုန်း ဌေးဖူးချင်ပါသည်။

နာမည်ကသာ ပတ္တမြား

လူက မချမ်းသာသေး....

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ပတ္တမြားချို လက်ခံထားတာက

Money is Everying ပါပဲ

ငွေရှိမှ လူရာဝင်တာ

ပတ္တမြားချိုအတွက် အချိန်တိုင်း

“I Want Money ”ပါပဲ

မရှိမဖြစ်လိုတာ ပိုက်ဆံ

ဂျင်းဘောင်ဘီကြပ်ကြပ် ဝယ်မလား။

ဒေါက်ချွန်ဖိနပ်မြင့်မြင့်ဝယ်မလား။ ဆံပင်ဖြောင့်မလား။

လက်သည်းပုံဖော်မလား...

စတိတ်ရှိုး သွားမလား

ဟင်းနီးဖုန်း ကိုင်မလား....

ပိုက်ဆံမရှိဘဲ ဘာလုပ်လို့ရမလဲ။

နောက်ဆုံး Internet ဆိုင်ထဲ Chatting သွားထိုင်ရင်တောင် ပိုက်ဆံရှိမှ။

“ဟဲ့”

“ဟင်”

“ဘာဝိုင်နေတာလဲ ကြားလား”

“မကြားဘူး”

နှင်းဆီရိုးရာ ပတ္တမြားချိုကို မျက်စောင်းရွယ်လိုက်၏ ။ ကြည့်လို့ကိုမရ။
ငါနောက်ကျမယ်။ နင့်ချက်ထားနော်

“အင်း”

မှာသာ မှာရတာ သည်အရူးမက ချက်ချင်းမှ ချက်ထားမှာ။ သူဌေးရူး
ရူးနေတာ တော်တော်ဆိုး သည်။

ပတ္တမြားချိုက ခြံဝင်တံခါး အစုတ်ကို ဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။

တကယ်ပါပဲ နှင်းဆီရိုးရာရယ်

နင့်မြင်ရင် ကောင်လေးတွေက ငမ်းငမ်းတက်။

သူတို့ရည်စားကိုလက်တွဲဖြုတ်ထားခဲ့ချင်ရော နင်က အဲဒီ လောက်ချောလို့လား

ငါတော့ မထင်ပါဘူး

နင်က မာယာမရှိ။ ပရိယာယ်မရှိ။ ပကတိ ရိုးရိုးကြီး

မှော်အတက်နဲ့ ပြုစားတက်တာလည်း မဟုတ် စကားပြောရင်လည်း
ဘွင်းဘွင်းရှင်းရှင်း

နင် စွဲမက်စရာကောင်းတယ်လို့ ငါမထင်ပါ။ ဒါပေမယ့် နင့်ကို
လာစော်ကားရင်တော့ ငါလည်း ခေါင်းငုံ့ခံမှာ မဟုတ်ဘူး

မြွေပွေးလိုဒေါက်ခနဲ ပေါက်ချလိုက်မှာ။

ငါတို့နှစ်ယောက် မတည့်ကြဘူး။ မှန်ပါသည်။ မငြင်းပါဘူး

ဒါပေမယ့် အပြင်ရန်သူရှိလာခဲ့ရင်

ကျောချင်းကပ် ရင်ဆိုင်ဖို့အသင့်ပဲ။

ငါတို့က ညီအစ်မလေ

အဖေမတူ အမေကွဲတွေဆိုပေမယ့်...

ငယ်ငယ်ကတည်းက အတူတူ ကြီးပြင်းလာခဲ့တာ တစ်အိမ်တည်းမှာ

လာထိလို့ကတော့ ဓားကြည့်ပဲ။

*